

30 kwietnia 1932 r.

B42f 17/02 2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 15780.

Kl. 11 e 28.

Otto Fieg
(Bielsko, Polska).

Kartoteka.

Zgłoszono 18 października 1930 r.

Udzielono 27 lutego 1932 r.

W znanych kartotekach łożyska na drut są wykonane zapomocą podwójnego wygięcia paska, przesuwanego się w rowkach szufladki, a do umocowania okładki kartek służy oddzielne urządzenie, umieszczone na drucie. Wykonanie to jest stosunkowo drogie i niewygodne, szczególnie jeżeli chodzi o kartoteki kieszonkowe, posiadające mniejszą szerokość.

Według wynalazku pasek, przesuwany się w rowkach szufladki kartoteki, posiada w dwóch miejscach lub w większej ilości miejsc zagięcia w postaci litery U, a drut jest przeprowadzony przez otwory, wykonane w pionowych ramionach tych zagięć. Umocowanie okładek kartek na drucie o-

siąga się zapomocą zawiasów, otrzymanych zapomocą odpowiednich wycięć w okładkach, w miejscu ich przegięcia i zapomocą przeprowadzenia drutu przez te wycięcia.

Na rysunku jest uwidoczniony przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia zamkniętą kartotekę w widoku z przodu, fig. 2 — w widoku z boku, fig. 3 — kartotekę otwartą, fig. 4 — brzeg wewnętrznej okładki, fig. 5 — klamerkę na kartki w widoku z boku, a fig. 6 i 7 — brzeg zewnętrznej okładki.

Pasek metalowy 1, przesuwany się w rowkach szufladki kartoteki, posiada w niewielkiej odległości od końców dwa zagięcia 2 w postaci litery U; pionowe ramiona

zagięć posiadają otwory 3, przez które przeprowadzony jest drut 4. Kartki 5 są przytworzone do wewnętrznych okładek 6, które w miejscach przegięcia posiadają wycięcia 7 i mostki 8, naprzemianległe z takimi samymi mostkami 8 i wycięciami 7 zewnętrznych okładek, tak że po przeprowadzeniu drutu 4 pomiędzy paskami 8 powstają zawiasy.

Do umocowania kartek 5 na wewnętrznych okładkach 6 służą skrzydełka 9, otrzymane wskutek odpowiednich wycięć okładek, oraz klamerki 10, osadzone przesuwnie w otworach 12 tych okładek. Klamerki są wykonane z paska metalowego, rozciętego w przybliżeniu do połowy długości, przyczem jedno ramię jest zagięte tak, że powstaje sprężysta pętlica 11. Klamerki wsuwa się w otwory 12 okładek tak, aby pętlica 11, w którą wsuwa się kartki, znajdowała się na zewnętrznej stronie klamerki, podczas gdy niezgięte ramię 13 wystaje nazewnątrz po drugiej stronie okładki.

Przy wyjmowaniu kartki należy klamerkę przesunąć ku krawędzi okładki, tak że ramię 13 nie jest widoczne, co oznacza brak odpowiedniej kartki w kartotece.

Zarówno okładki jak też kartki mogą posiadać również otwory 14, przez które przeprowadza się pasek 15 z podatnego materiału, służący do ustalenia kartek.

Zewnętrzny brzeg okładki 6 kartoteki jest zagięty, tak, że powstaje pasek papierowy 16, w którym wykonane są otwory 17. Po nasunięciu na ten brzeg zagiętego paska celuloidowego 18 lub podobnego można umieścić sygnał 19 pomiędzy paskami 18 a 16, lub też pomiędzy okładką 6 a paskiem 16.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kartoteka, znamienna tem, że pasek (1), przesuwający się w szufladce kartoteki, posiada w dwóch miejscach lub w większej ilości miejsc zagięcia (2) w postaci litery U, przez których otwory (3) przeprowadzony jest drut (4), przyczem wewnętrzne okładki (6) kartek (5) posiadają w miejscu przegięcia wycięcia (7) i mostki (8), naprzemianległe z mostkami zewnętrznej okładki (6) tak, iż po przeprowadzeniu drutu (4) pomiędzy temi mostkami powstają połączenia zawiasowe.

2. Kartoteka według zastrz. 1, znamienna tem, że do umocowania kartek (5) na okładkach (6) służą skrzydełka (9), otrzymane zapomocą dwóch wzajemnie ukośnie skierowanych wcięć okładek.

3. Kartoteka według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że do umocowania kartek (5) na okładkach (6) służą klamerki (10), umieszczone w otworach (12) okładek i wykonane z paska metalowego, rozciętego tak, iż powstają dwa ramiona, z których jedno jest zagięte nakształt pętlicy (11).

4. Kartoteka według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że do ustalania kartek (5) służy pasek (15) z podatnego materiału, przeprowadzony przez otwory (14) w kartach i okładach.

5. Kartoteka według zastrz. 1—4, znamienna tem, że brzeg zewnętrznych okładek jest zagięty tak, iż powstają paski (16), w których wykonane są otwory (17), służące do uwidoczniania sygnałów (19).

Otto Fieg.

